

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Antigoni Mirabilium Narrationum congeries: Gvilielmo Xylandro Augustano
interprete.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70288)

ANTIGONI MI-
RABILIVM NARRA-
tionum congeries:

GVILIELMO XYLANDRO
Augustano interprete.

I. **T**IMAEVS, is qui Siculas cō-
scripsit historias, memorię mā-
dauit, apud Regium, ad amnē
Halecē, qui Locros à Reginis
distinguit, cicadas qui in Locrensi sunt
regione canere, Reginorū cicadas voca-
les nequaquā esse. Atq; aliud hoc ipso
fabulosius narratur. Venisse Delphos à
Regio Aristonem, à Locris Eunomum,
citharædos. ijs de sorte controuersiam
incidisse: cum ille sibi potiores partes
vindicaret, quòd tota Reginorū colo-
nia esset Delphis & deo auspice dedu-
cta: hic verbis insectaretur, & omnino nō
cōuenire ijs cithara canere diceret, apud
quos ne cicadæ quidē canerent. Cæterū
Regino in certamine laudem inuenien-
te, Eunomus Locrensis hac de causa vi-
cit: cum caneret, cicada in lyrā ipsius in-
uolans cecinit, ad quod factum concio
clamo-

clamorem sustulit, & victorem pronun-
ciauit. Aliud quoq; apud Reginos II.
fabulæ loco narratur. Herculé quodam
eius regionis loco somno se dedisse: cūq;
obturbarent cicadæ, imprecatum ijs esse
vt obmutescerent. Cephalleniam III.
quoq; fluuius diuidit, cuius ab altera par-
te sunt, ab altera non sunt cicadæ. Et IV.
Seriphi ranæ mutæ sunt. & fabula ea de
re apud Seriphios quoq; obtinuit: vtq;
ab illis ad Herculé, ita ab his res ad Per-
seum refertur. Myrsilus, qui Lesbia- V.
ca composuit, in Antissæa perhibet re-
gione (quo loco fabulæ aiunt sepultrum
esse Orphei caput, idq; sepulcrum inco-
læ ibi ostendunt) lusciniæ, quàm alibi,
melius canere. Atq; hoc discrimi- VI.
nis cōpetit etiam in Atticos & Bæotos,
qui feruntur, perdices: quorū istos voca-
les, hos admodū exili voce esse, in cōfesso
est. Peculiare hoc est intestinis ouiu: VII.
quod arietū, non edunt sonū: sed femel-
larū tantū, sunt vocalia. Quò respe-
xisse etiā poëtam, aliquis possit censere,
vtpote curiosum vbiq;, & exactæ dili-
gentiæ, dum ita canit:

Septem femineos nervos intendit ouillos.

Non minus his mirabile, magis etiam VIII.

h 4 vul-

vulgatum est: spinę genus in Sicilia esse, quod appellatur Cactus: quam si ceruus calcer, & faucietur, ossa eius nullū sonū edere posse: ideoq; ad fistulā inutilia fieri. Vnde etiā Philetas de ea hæc exposuit:

Atq; euitato cacti mihi vulnere acute,

Argutum carmen mortua cerua canat.

- IX. In Lemniorum insulis, quæ Neæ seu
 3 Nouæ vocantur, neque nascuntur per-
 dices: & si importentur, pereunt. Qui-
 dam prodigiosius narrant, mori eas, si
 X. vel conspiciant eam terram. In
 Bœotia magna est talparum multitudo:
 in solo Coronico agro id animal nō na-
 scitur, illatumq; moritur. sicut & vlulæ
 XI. in Creta: quam insulam ferunt nullum
 lethale animal tolerare. In Astypalęa
 serpentes non nascuntur, neq; lepores in
 Ithaca, neq; in Africa sus siluestris, neq;
 4 cerui, neq; felis in Renia Delo propin-
 qua: neq; Meleagris alibi vsquam con-
 XII. spicitur. Amelesagoras Athenien-
 sis, qui Atticę descriptionē condidit ne-
 gat ad arcem aduolare cornicem: neq;
 esse ait vllū, qui dicere possit se id vidisse.
 Erichthonij
 fabula. Causam ipse fabulosè refert. Mineruā
 Vulcano in matrimoniū traditā, cū eūdē
 cū ipso intrasset lectū, euanuisse. Vulcanū
 in

in terrā cōcidisse, ac semē profudisse. terrā deinde Vulcano Erichthonium edidisse: huncq; à Minerua enutritū, in cistam inclusum, traditumq; Cecropis filiabus Agraulo Pandroso & Ersæ, ut asseruarēt: mandatumq; ne cistam ante suum aduentum aperirent, ipsam ad Pellenem abijisse, montis apportandi causa, quem propugnaculi loco ante arcem collocaret. Interim Agraulum & Pandrosion cistam aperuisse, & conspexisse circa Erichthonium duos serpentes. Mineruæ mōtem ferenti, cui nunc Lycaberrus nomē, obuiam factam cornicem, & renunciasse, detectum esse Erichthonium, deam hoc audito, montem eò loci ubi nunc est fitus, abiecisse: cornici autem ob malum nuncium dixisse, Nefas esse eam in arcē intrare. In Scythicis regionibus, et apud Eliā, mulus nō nascitur. Theopompus, apud Chalcidenses, qui sunt in Thracia, locum esse quendam scribit, ea natura, ut quęcunq; intrent animalia, salua rursus exeant: cantharus autem nullus inde effugiat, sed omnes in orbem circumagitati pereant. itaq; à peste cantharorum, loco nomen esse Cantharolethron. Cranone, Thessaliæ vrbe, a-

XIII.

5

XIV.

XV.

H 5 iunt

iunt duos tantum esse coruos. Itaque etiam publici eorum hospites, cum (qui mos est omnibus urbibus) suis scriptis, in signe urbis subijciunt, pingunt duos coruos curui aereo insidentes: quod his plures ibi nunquam sint visi. Currus autem (nam hoc quoque mirum alicui videatur) additur hac de causa. Inter sacra donaria currum seruant aereum: quem, ubi siccitas incidit, pulsant, & aquam a Deo poscunt, atque impetrant. Addit his aliquid singulare Theopompus. Coruos nimirum tantisper Cranone morari, dum pullos educunt: eo facto, ipsos relictis

xvi. Cranone pullis discedere. Narrat

Ctesias aliquid huic historiae adsimile, quod Ecbatanis & in Persia fiat. Sed quia multa is mentitur, nos decerpere eam narrationem, cum monstrosa uideatur, omisimus.

xvii. Myrsilus Lesbios, in monte Lepetymno ait fanum esse Apollinis, ac sacellum Lepetymni, in quo, sicuti Cranone, duo tantum sint corui: cum non pauci in vicinia sint.

xviii. In Latmo Cariae, Aristoteles scribit, scorpiones, si quem peregrinum feriant, medio criter laedere: si quem incolarum, necare.

xix. re. Inter Afros quidam sunt Psylli nomi-

nomine, quib. diuersum accidit. ab aspidib. enim icti, nullū sentiunt damnū: cū reliquorū hominū morsus ab ijs nemo mortē effugiat.

In Lycia nascitur XX.

quædā herba caprarū pernicies, ægolethron Græci vocāt. eā nulla Lycia capra gustat. Quòd si peregrina incidat, et obignorationem edat, interit, corrupto omaso.

Gyarus insula est, Carysto XXI.

& Andro vicina. ibi mures ferrum perdunt. Estq; ea in insula spina, nomine acherdos, lethalis: & interficit arbores alias, si in eas incutiatur.

Idē XXII.

facit aculeus marinę pastinacę: quo si dēres attingātur, cōputrescunt.

Pecu- XXIII.

liaria quędam occurrūt in animalium cōparationibus, alterationibus, atq; ortib. Nā in Ægypto loca quędā sunt, vbi si defodiatur taurus, ita vt cornua dūtaxat supra terrā emineant, eaq; deinde ferra amputētur, ferunt apes euolare: putredine enim taurū in istud animalculū mutari.

*Miri animalium
ortus.*

Quò videtur etiā Philetas animum intēdisse, homo admodum curiosus. vocat enim apes taurigenas, hoc versu:

Taurigenas, hæc fatus, apes longinquus adijsti.

Ferunt etiā crocodilū scorprios generare, & ex equis vespas nasci. Atq; Arche laus quidā Ægyptius (vnus eorū qui Epi

grammatis miraculosa Ptolemæo enarrarunt) de scorpijs ita cecinit:

In uos dissoluit morte, & redigit crocodilum

Natura extinctum, scorpij, omniparens.

De uestpis autem:

Progenies est ista cadauere nata ab equino:

Natura hac uestpas conditione creat.

Aristoteles etiam è sifymbrijs (herbæ id genus est) putrefactis scorpios nasci

xxiv. ait. Non minus his mirabilia sunt

ea animalia, quæ perdūt id quod prodesse poterat: ut galeota, cum exuit senium,

conuersus id deglutit. Est enim, ut Aristoteles recenset, medicamentum contra epilepsiam.

Similiter phoca, postquam peperit, genituram. nam is eiusdē morbi est remedium.

Feruntur & equæ uorare hippomanes, quod pullis recens natis in fronte enascitur, & ad uarios usus quæritur.

Et ceruæ dextrum cornu defodere, utile ad multa. Hæc siue dedita opera, siue fortuitò ita fiât, multam

xxv. desiderant animaduersionē. Polypus, per hyemem sua comedit acetabula.

Hoc est illud poetæ:

6 *Hyberna iam luce, pedes quando os sib. orbus*

Arrodit proprios. — Mustelarum

fœtus ex utero procedentes pascunt, rur

sumq;

sumq; per os intrant. Leæna bis non concipit. nam, ut perhibet Herodotus, cum fœtibus etiã matricem eijcit. Neque uipera bis parit. nam fœtus eius uterum peredit. Vespertilio sola omniũ xxvi.

auium dentes habet, & ubera, & lac. Aristoteles affirmat, phocam quoq;, & & balænam, lac habere. Et his non minus prodigiosum est, quod scribit: in Leno caprum, cum mulgētur, tantum lactis dedisse, ut ex eo colostræ fuerint confecta. Mares alcyonum Ceryli uo- xxvii.

cantur. hi, cum senio uiribus amissis, uolare posse desinunt, gestantur alis femellarum. Atq; huius historiæ germanum est, quod Alcma cecinit. Imbecillis enim propter senectutem, neq; iam choros uenâ ducere, aut saltationes uirginum affectari ualens, ita ait:

*Gutturē dulcisono cantantes sacra puellæ,
Non mea iã me membra ualent gestare choreis.
O' utinam mihi fata darent, ut cerylus essem,
Veris auis, qui purpureas maris improbus undas
Semper obit, fluctus tumidosq; superuolat usq;
Alis alcyonum uectatus. ———*

7

Homerus quoq; ab omnibus dicitur xxviii.
singula accuratè & curiosè indagasse. Etenim Vlysses ad subulcũ tendēs, cū canes irruerēt,

- Odyss. 8. Astu subsedit, manibus delapsaq; virga est.
31. Ferunt enim, canes, si quē insequantur,
 XXIX. si is subsideat, maleficio abstinere. Ea
 quoq; animalia mirabilia sunt, quæ se lo-
 cis adsimilant. vt polypus, qui colorē so-
 li, supra quod fertur, ita æmulatur, vt di-
 scerni ab eo nequeat: omnisq; adeò rei
 quã amplectitur. itaq; & captu difficilis
 est. Vnde nimirū poeta tritū illud sumsit:
*Fili, polypodis naturam imitare, & ad omnes
 Te promptè casus compone.* —————
- XXX. Idem chamæleo facit, qui ad truncos
 arborū, & folia & terrā, quocunq; loco,
 colorē suū mutat, eiq; similitē assumit.
- XXXI. Aristoteles tradit, tarandū quoq; ea esse
 8 natura. animal esse quadrupes, ferè asini
 simile, crassa cute, & pilis intracta: mirūq;
 XXXII. esse, quòd pili tā citò alterātur. Her-
 ba quædam tripolium in saxis nascitur,
 ad oram maris. ea florē edit, qui vna die
 ter colorem mutat: aliquando albus, ali-
 quando puniceus, aliquando giluus.
 Tam reliquas animalium calliditates, qui-
 bus vtuntur in pugnis, in curatione vul-
 nerum, in apparatu rerum ad vitam ne-
 cessariarum, in amore prolis & parentū,
 in memorando, absolutissimè aliquis
 ex Aristotelis collectaneis potest per-
 cipere.

cipere. Ex quibus nos primùm decer-
 pere selecta quædam institimus. A- xxxiii.]
 pud Conopium, ad lacum Mæotidem,
 inquit lupos accipere à piscatoribus ali-
 menta, & eorum piscationis instrumen-
 ta custodire. quòd si aliqua se affectos in-
 iuria putent, lina & pisces eorum tunc
 infestare. In Thracia, eo loco, qui o- xxxiv.]
 lim Cedripolis fuit usurpatus, homines
 & accipitres societate aucupij seruare.
 nam auiculas ab hominibus lignis exa-
 gitari, infestari exagitatas accipitres, fu-
 gientesq; auiculas in homines incidere.
 itaq; homines præde partem accipitri-
 bus dare. Cervas paterere iuxta vias, xxxv.]
 fuga ferarum. nam ibi lupos minimè esse
 infestos. Ducere etiam fœtus suos ad sta-
 tiones, & adsuafacere ad locum in quem
 se fuga recipiant. eum esse saxum præru-
 ptum, ad quod vna tantùm via peruenia-
 tur. Iam & achainam ceruam esse ca-
 pram, quæ hederam habuerit in corni-
 bus, veluti humidis ac mollib. Capi e- 10
 tiã ceruas fistulis ac cãtu, cû præ volupta-
 te procubât. Capras syluestres in Cre xxxvi.]
 ta sagittis ictas, dictamnũ quærere: vtpo-
 te quæ herba vim teli expellendi habere
 videatur. Pãrdalim ferunt depræhen- xxxvii.]
 disse, quòd suo odore animalia delecten

- tur: itaq; se occultare, & iuxta prætereū-
 XXXVIII. tia uenari. Ichneumonē aspidē cō-
 specta, non prius eam aggredi, quàm a-
 lios ad auxilia acciuerit. contra morsus
 autem & ictus humectare eos corpora,
 & in puluere uolutare: itaque se luto
 XXXIX. oblinere. Trochilos aiunt dētes cro-
 codilorum purgare, indeq; ali. & senti-
 re crocodilum hanc suā utilitatē: ideoq;
 cum exire uult trochilus, collum mo-
 XL. uere, ne eum commordeat. Testudi-
 nem, ubi serpentem edit, origanum in-
 super edere. & quodam tempore fuisse,
 qui re obseruata origanū euellerit: itaq;
 XLI. testudinē eo destitutā, perijsse. Mu-
 stelam, priusquam cum serpente pugná-
 ineat, rutam edere: cuius odor serpen-
 ti est inimicus. Quin & contra serpen-
 tum ictus, merum per rutam decolatum,
 ac potum, prodesse. Sus quoq; à ser-
 pente morſa, statim ad aquam fertur, &
 cancrum quærit. nam & is inter ea recen-
 setur, quæ aduersus serpentum ictus va-
 XLII. lét. Palumbes percussa origanū uul-
 XLIII. neri indit, hocq; modo sanatur. Aristo-
 teles hirundinem tradit, in conficiendo
 nido festucis permiscere atq; implicare
 lutum: eoq; deficiente, ipsam se in cœno
 uoluta-

uolare, idq; alis apportare: atq; cubiculum sibi more hominū conficere, infernè positis duris. tum pullis eam diuidere alimentum, obseruato ne bis eidem det. Fimum ipsam eijcere, pullis adhuc paruulis: postquam adoleuerint, docere eā ut foras conuersi excernant. Columbas nolle cum pluribus coire: neque omittere coitū, nisi viduus aut vidua fiāt. Pullis falsugine præditam terram præmam in os inspuere, alimentumq; ijs ita præparare. Perdices, si quis eorum pullos venerit, ante venatorem prouolui, veluti caduco laborantes morbo: itaque eum trahere, dum effugiant pulli. Et cum perdices sint coitus auidi, ouis damnum eos dare: & cupere effectum, ne ijs incubare possit femella. Sed hanc astu contrā uti: atque fuga elapsam, ita pullos excludere. Viduos porro inter se pugnare: victum sequi, atque ab eo solo iniri. Grues in altum euolare, ut procul prospiciant: ac si nubes aut tempestatem cernant imminere, quiescere. Esse etiam ijs ducem. & reliquas quidem dormire capite subter alam abdito: ducem nudo capite prospicere; & si quid sentiat, clamore alijs

i signum

XLIV.

XLV.

XLVI.

XLVII. signum dare. Pelecanos narrat, conchas femellas deglutire: cumq; eas aliquantum in summo ventris detinuerint, hircere, atq; euomere eas, sicq; carnes eruere, & vorare.

XLVIII. Sunt qui affirmant, vulturis nunquam neq; pullum visum cuiquã esse, neq; nidum. itaq; Herodorum Brysonis sophistæ patrem dixisse, eos venire ab alia sublimiore terra, & parere in rupibus inaccessis.

XLIX. Quosdam narrare, esse etiam auem cinnamomum, quæ aromata ferat, è cinnamomoq; nidum construat in celsis inaccessisq; arboribus: incolas sagittis plumbo præfixis iaculari & deijcere

L. nidos. Cuculum credi suppositicios adsciscere pullos. quòd enim sit timidus, & defendendo impar, eum etiam à minimis velli auibus. Aues autem quæ pullos ipsius rapiunt, suos eijcere, eo quòd cuculi pullus sit elegans.

LI. Ægithum auem aduolare ad capram, & lac eius sugere: inde ei nomẽ hoc factum. mammam autem quam fugit, obthurari. Clauda est hæc auis. Itaq; Callimachus Ægyptius, vt admodum disertus videretur, facta alterius auis mentione, ita scripsit:

— *Et partes claudus in ambas Aegithus.* — verum non stat hæc eius sententia. non est enim vtrinq; claudus: quod *ἀμφίπυλος* vox Græca vult, qua vsus est. quæ Vulcano tribuitur, claudo vtrunq; pedem. ac de Callimacho quidem vt dicerem, absurdum eius dictum fecit. Porro Aristoteles ait, aquilę senescenti rostrum exciccari & incuruari, tandemq; eam fame interire. Phanam verò pullos ab aquila proiectos accipere, & enutrire. Aquilam pullos suos etiamnum paruulos cogere in solem intueri: & qui lacrymatur, neq; oculos soli obuertere sustinet, interficere. Inter pisces ranam, quæ piscator vocatur, pisciculos venari ijs quæ ab oculis extremis propendent oblonga & rotunda seu teretia, & instar escę sunt. his eum occultatis, sese protēdere. Torpedinem in mare se demergere, & pisciculos (qui propius vbi accessere, præ torpore natate nequeunt, capere. Vulpes quæ vocantur, cum sentiunt se hamum deglutijse, sursum efferri ac funē mordicūs rūpere. Poly pū alimēta reponere in suas cauernas, et cōsumtis quę vsui erant, inutilia eijcere,

i 2 pisci-

LII.

LIII.

LIV.

LV.

pisciculosq; ad eiecta conuenientes captare. colorem imitatur lapidum, aliarumq; ad quas accedit rerum: idq; facit,

LVI. cum est in metu. Vide quid nauta polypus subtilitatis vsurpet. Testam habet, qua inuersa sursum fertur, vt deinde facilius deorsum ferri queat. cum enim sursum euasit, obuertit eam. Habet autem inter sua flagella quippiam continuum, membranæ instar: eo, cum ventulus est, loco veli vitur: demissis flagellis, que ei clauis vsu exhibent.

LVII. Apes cum fumo suffiuntur atq; vexantur, tum maximè edere: reliquo tempore ijs parcere, quæ cibi gratia reposuerunt. Lacrymis arborum aluearia inungere oportet, propter alias bestias. Quas bonæ apes occidunt, conari occidere extra alueare: quòd si intus occidant, efferre. Qui fures appellantur fuci, si insinuare se intrò possint, nocere. verùm rarò hoc fieri: quia obseruentur ab apibus, quæ ubiq; custodiant. Singulis eas esse operibus destinatas: aliàs flores congerere, aliàs mel conficere. Molestam ijs esse alimenti fœtorem, vnguentumq;: & excrementa eas foris deponere, ætate grauiores
intus

intus operari. Si quis vespam cruribus
 arripiat, & prioribus * aduolare ait eos
 qui aculeo carent, aculeatos non item.
 Monotum nasci aiunt in Pannoniæ LVIII.
 monte Marsano, carere superioribus
 dentibus, vt & bouem, & reliqua duo-
 bus cornibus prædita: cætera quoque
 tauro esse adsimilem. Agitarum longè
 emittere merdam: quæ (si id metu com-
 pulsus faciat) tanto sit ardore, vt iumen-
 tis ea tactis pili defluant. si metu liber
 faciat, nihil tale fieri. Quam femellam
 semel iniuerit ac imprægnauerit, ab ea
 porrò abstinere. Ferunt, Scytha- LIX.
 rum regi equam fuisse generosam. ad
 hanc adductum pullum ex ipsa natū, vt
 eam iniret. verū id pullum detrecta-
 se. Equam tamen velatam ad se addu-
 ctam conscendisse: cumq; detectæ fa-
 ciem vidisset, profugisse, ac se ipsum
 per præcipitium deiecisse. Ani- LX.
 malium in mari degentium esse man-
 fuetissimum delphinum. nam & pue-
 rorum amore eum capi, vt circa Taren-
 tum, Cariam, aliaque multa loca. In
 Caria cum vinctus esset delphinus, ac
 multis affectus uulneribus, multos fe-
 runt alios delphinos in portum auxi-

- lij ferédi causa aduenisse, dū illū piscator
 LXI. dimitteret. De luparū partu quip-
 piā prorsus fabulosum narrat, similisq;
 est sibi eius cōscio. Ait enim, eas omnes
 quotannis per XI Idies pātere. Causam
 huius esse, vt fertur, quòd Latonā sub lu-
 pē adspētu XII dierū spacio ex Hyper-
 LXII. boreis in Delū pertulerunt. Noctuā
 & cornicē inimicicias exercere: & insi-
 diari cornicē noctuæ interdū, quia hæc
 rū visu priuatur: noctuā verò cornici no-
 ctu, quia tūc ea nihil cernit. itaq; alterā in
 LXIII. terdiu, noctu alterā superare. Itē asi-
 nū & ægithū. prætereuntem enim solui
 12 in spinas. eam ob rem, & quòd asino ru-
 dente ægithi oua excidunt, perterritiq;
 pulli: huius damni memor ægithus inuo-
 LXIV. lans, vlcera asini rostro ferit. Æsalo-
 nem quoq; vulpis esse hostem, coruum
 vulpis focium: atq; hunc cū æsalone bel-
 lū gerere, & vulpi plagas accipienti opi-
 LXV. tulari. Caprarios perhibent dicere,
 quando primū Sol se conuertit, capras
 LXVI. versis oculis cubare. Huius germa-
 num est quod Lycus narrat: in Africa, iu-
 menta reliquo tempore alia alijs aduer-
 sa, alia vtrunq; posita cubare. nocte au-
 tem ea qua canis oritur, cubare ea ipsi
 astro

astro obuersa: eoq; ortus caniculæ signo
 incolas vti. Enimuerò Aristoteles, præ
 ter calliditatis, quã animalia in vita sua
 degenda vsurpant, descriptionem, etiam
 huiusmodi quædam narrat, vt qui per-
 multum diligentie plerisq; eorum impẽ-
 derit: & non obiter, sed serio narrationi-
 bus hisce vacauerit: ad summam LXX
 circiter libros de ijs composuit, conatus
 que est longiore quàm historia requirit
 narratione singula tractare. nosq; insti-
 tuimus, ea quæ rarum aliquid habent,
 aut mirabile, cum ex ijs, tum ex alijs deli-
 bare. Ait igitur, terrestria omnia re-
 spirare, quæcunq; pulmones habent: ve-
 spas autem & apes non respirare.

Item, quibus venter, ijs etiam vesicã esse:
 ac contrã. Exsanguia esse cum alia
 multa animalia, rû in vniuersum quæ plu-
 res quatuor habet pedes. Omnia cri-
 nita viuos edere fœtus: nõ vicissim. O-
 mnia animalia inferiorem mouere man-
 dibulam: demto fluuiatili crocodilo, qui
 solus superiorẽ mouet. Esse in Illyrio
 & Pãnonia monychos. Nullũ animal in-
 uentũ esse, quod solidã vngulã & duo ha-
 beret cornua: afinũ Indicũ solida vngula
 et vno esse cornu. solũq; de solidungulis

- LXXIII. talū habere. Felis genitale membrū
 LXXIV. esse osseū. Et inter homines, & in reli-
 quis animalibus, plures dentes esse ma-
 LXXV. ri quā feminæ. Equorū, aliarumq;
 nonnullarum bestiarum cor esse osseū.
 LXXVI. Ceruorum, qui Achaini vocantur, fel vi-
 LXXVII. deri esse in cauda. Pisces stomacho ca-
 rere. ideoq; magnorum, cum minorē in-
 LXXVIII. sectantur, ventriculū in os prolabi. Ser-
 pentes costis esse XXX præditos: & si
 quis oculos eorum effodiat, itidem vt hi
 LXXIX. rundini renasci. Piscium * solum non
¹³ habere os acutū. Leonis ossa ita esse so-
 LXXC. lida, ut sæpe ijs percussis ignis exilierit.
 LXXXI. In Phrygia boues esse, qui mōueant cor-
 LXXXII. nua. Crinita esse animalia, quæ pedes
 habent, & uiua pariunt. Squamas, quæ pe-
 LXXXIII. des habent, & oua pariunt. Quibusdā
 ægrotātib. canos enatos: qui sanitate red-
 dita, rursus in nigrū colorē uerterint.
 LXXXIIII. In Thracia flumen ad Chalcidicā, nomi-
 ne Cochrynnam, ab ouib. potum, nigros
 facere fœtus. Duo etiam esse in Antā-
 LXXXV. dria flumina, quorum alterū nigra, al-
 terum alba gignat. Videri etia Scaman-
 drum fulua facere: vnde & poëta eū pro
 Scamandro Xanthum, id est fuluū, dix-
 rit. In Eubœa, iuxta Italicā Chalcidi fini-
 timam,

rimam, duos esse amnes, Cerontem &
 Neleum: de quibus si bibat mulieres cir-
 ca concipiendi tempus, à Ceronte nigra,
 à Neleo alba parere. Formicas, si ori- XVC.
 gano & sulfure circum obthurentur, de-
 ferere sua formicaria. Anguillã neu- LXXXVI.
 rrius esse sexus. Perdices, si ad ventum LXXXVII.
 à marib. stent femellæ, cõcipere. Aste- LXXXVIII.
 rem adeò esse calidum, vt quencunq; pi-
 scium arripiat, eum illicò elixum red-
 dat. Spongiæ sensum esse. nam si præ- LXXXIX.
 sentiat adeste qui velit auellere, contra-
 here se, & difficulter reuelli posse. idem XC.
 fieri sub ventum, aut fluctus. Etiam in
 niue esse animalia vermium forma, ac
 hirsuta. In Cypro, cum Chalcitis lapis
 vritur, animal nasci mure paulo maius:
 idemq; in animalibus Carystijs. emori
 illa, à niue: hæc, ab igni separata. A Sa- XCI.
 lamãdra ignem extingui. Ad Hyppa- XCII.
 min fluuiũ, qui est apud Bosporũ Cim-
 merium, sub brumam deferrri quasi vtri-
 culos quosdam maiores acinis: quibus 14
 ruptis, exire animal quadrupes alatum:
 idq; vnum modò diem viuere. Peculia-
 re est etiã hoc, quòd quadrupes animal
 est alatum. Aluearia perire, siue rege XCIII.
 carent apes, siue plures vno habeant.

- XCIV.** Scorpios terrestres à sua perimi prole. Phalangia matri necem inferre, sepe etiã patri: is enim iuxtã ouis incubat. In hominis corpore existere veluti pustulas exiguas, quas si quis perforet, exire pediculos: & si quis omittat, in pedicularem morbum incidere, quo Alcmaeo physicus, & Pherecydes Syrus confecti sunt. Id quoq; singulare est, cadauerũ quorundam medulla putrefacta, è spina serpentes paruos enasci, ijs qui ante obitum serpentis cadauer odorati sunt. Et nos in Epigramma incidimus Archelai eius, cuius antè quoq; facta est mentio à nobis. is de mirabilibus id quoque scribit:

*Cuncta in se alternis æui vis longa reuoluit,
Et vicibus certis omnia mundus alit.
E' curuæ spinæ serpens (res mira) medulla
Nascitur, hoc monstrũ putre cadauer habet:
Traxerat exanimi viuus serpentis odorem,
Post sua quem rursus funera gignit homo.
Credamus nasci Cercopem potuisse bimẽbrem:
Exemplis res est nunc ea mira minus.*

- Hoc ita & auditu accepimus, & isto epigrammate testatum. Cæterũ Aristoteles ait in cera nasci animal, quod omnium videatur esse minimũ & Aca-
rerum

retum vocetur, Iouis promū. Croco- x
 dilum verò è minimo fieri maximum.
 quippe ouū esse maius anserino : ipsum
 animal ad VII atq; adeò X cubitos cre-
 scere. Carabos à polypode capi, quòd IC.
 à testis nihil ei accidat mali. Polypum à
 congro, cui ob læuitatem nocere poly-
 pus non potest. A' carabo congrum vini-
 ci : quòd elabi non possit, sed ob asperi-
 tatem testarum conscindatur. Mugi- C.
 lem ait, cū in metum venit, caput ab-
 dere, quasi totū ita corpus occultet. O- CI.
 mnia adunca esse imitādi facultate præ-
 dita. A' canerabiosa morfa omnia in CII.
 rabiem agi, præter hominem. Ani- 15
 malium longa esse mascula, secunda fe- CIII.
 mella. In Ægypto, defossis in fi- CIV.
 mum ouis, pullos excludi. Syracu- CV.
 sis quendam bibulum hominem oua in
 terram defodisse, impositoque tegete
 continenter eò vsque bibisse, dum oua
 exculperentur. iam posita in vasis, lage-
 nis extrita fuisse, & accessisse. Hirun- CVI.
 dinum pullis oculi si effodiantur, eos vi-
 sum recipere. Accipitrē terna pàrere: CVII.
 sed pullis iam adultis, vnū deligere, quia
 oēs alere nō possit, cū per id tēpus vn-
 gues eius peruertantur, nihilq; rapiat.
 eua

- eum autem deceptum, vocem simulare.
- CVIII.** Et in vniuersum ad uncis vnguibus præditas volucres, pullos suos, cū primū volare possint, eijcere. demta cornice, quæ
- CIX.** etiam volantes aliquādiu nutriat. Cuculi pullos, à nemine vnquam visos. parere enim eum non in proprio nido: sed
- * ornithiarum, phaborum, aut hypodyfidum nidos inuolare, cum ad sua oua cō-
- CX.** fugit. Perdices facere cellas ouorum, incubare, & alere vtrosq; . & pullos, cum primū eos educunt ad coitum, pugnare, sua cute armatos, quam asperam faciant affricando ad arbores, cænoq; contaminando & resiccando. Ait quosdā scribere, sibi non compertum, si cui alter oculorum excindantur, eum mox mori.
- CXI.** Capras & oues si septentrionalibus locis coëant, plerunq; mascula: si austrinis, feminea parere. albos fieri fœtus, si sub lingua arietis albæ sint venæ: nigros, si nigræ. Idem esse de rufis, si ante coitum
- CXII.** salsam bibant aquam. Laconicos canes, vbi defatigati fuerint, magis coire.
- CXIII.** Maximè admirabilem esse murum generationis celeritatem. nam aliquando fœtam murem in vase inclusam fuisse, pauloq; post ibi extitisse mures **CXX.**
& in

& in Persia quodam loco dissectis muri-
 bus feminis, fœtus in vtero prægnantes
 esse inuentos. Apeithi fertur & acan- CXIV.
 thidis sanguis ægrè misceri. Caprarū CXV.
 vna si arripiat extremitatē Orytij, quod
 est instar pili, reliquas stare veluti demē-
 ratas, & in illam intueri. Genitale vi- CXVI.
 uerræ osseum esse, & pro remedio stran-
 gurię haberi. Nullum eunuchum vn- CXVII.
 quam caluum fuisse. Secundo loco CXVIII.
 natos crines ijs qui à puero sunt corru-
 pti, non manere: posteriores amitti, ijs
 qui ad pubem sunt exceptis. Mulierē CXIX.
 nō vltra quinq; vno partu edere: memo-
 riæq; fuisse prodirum: quādam quatuor
 partibus viginti enixam, & plerosq; ho-
 rum enutritos fuisse. Si prægnās copio- *
 fiore vtatur, pueros nasci vnguibus ca- CXX.
 rentes. Esse autē cūm viros, tum mu-
 lieres, vel mares solos, vel feminas dun-
 taxat qui procreent. quod & de Hercule
 narratur, qui inter LXII liberos vnicā
 tantūm filiam habuit. Quosdam etiā CXXI.
 à claudis & cæsis, claudos cæsosq; esse
 prognatos: nonnullos & stigmata in na-
 tiuitate sua protulisse. Elide mulierē CXXII.
 ab Æthiope adultero imprægnatam, fi-
 liam peperisse albam, atq; ex hac natum
 æthiopem.

- CXXIII. æthiopem. Puerulos intra quadragessimum à natali diem neq; ridere, neq; flere vigilantes, dormiētes vtrunq; facere.
- CXXIV. Quin & de pernoscendis ex corporis lineamentis hominum naturis atq; moribus talia tradidit. Tardiores esse, quibus frons est magna: quibus parua, mobiliores: (vbiq; addens, id in plerisq; locū habere) quib. lata, attonitos. Supercilia recta, molle ingenium: ad nasum inflexa, austerū: ad tēpora, illusores atq; simulatores notare. Hirquos carneos malicię signū esse: aures mediocres optimi ingenij, magnas & arrectas stoliditatis & nugacitatis. Animalium feminei sexus, ad coitum maximè esse procliuē equā: vnde hippomania, seu equæ furor dictus sit, ac de scelerata vsurpetur etiā maledicētia: itaq; exprobrari mulieribus rei Venereę cupiditatem. Videtur etiam Æschylus scienter hoc expressisse in Toxotidibus, his ad virgines verbis:

*Ego nuptiales castis virginibus canam
Astus, oculorumq; insidias micantium.*

& facta intercapedine addit:

*Non vlla experta virgo nos fefellerit
Virum: se prodit ipsa oculis flagrantibus.
Hac arte gnarus ipse equas dijudico.*

Atq;

Atq; hæc sunt quæ de multis Aristote-
 lis scriptis in præsentia potuimus vel de-
 ligere, vel memoria repetere. Historiæ CXXVIII.
 scriptor ait, Arsamé Persam natū esse dē-
 ratum. Myrsilus Lesbicus, Locros O- CXXIX.
 zolos ait gētile cognomē adeptos à fœ- 16
 tore suę regionis, maximè mōtis qui Ta-
 phius appellatur, vnde in mare defluat
 quasi riuus puris. eo in mōte sepultū fuis-
 se Nessum centaurū, ab Hercule interfe-
 ctū. Lénias mulieres fœtorē cōtraxif- CXXX.
 se, cum ad eas Medea cū Iasone aduenif-
 set, & venenis regionē infecisset. ac ma-
 ximè eo tempore, quo Medea ibi fuit, ita
 eas oluisse, vt viri earum abstinerent
 congressu. Theopompus historicus CXXXI.
 scribit aconitum nasci in cautibus (eæ
 Græcis sunt acorę) ad Herculeam in Pō-
 to, indeq; nomen habere. id cum sit ve-
 nenū admodū validū, nihil tamē ei obest,
 qui qua die id offertur ipsi, rutā biberit.
 Itaq; cū Agatharchus tyrānus multos ve-
 neno sustulisset, conareturq; latere: re de-
 tecta, plerasq; Heracleotarū non antè e-
 gressos domo, quàm rutā edifsēt. Scribit
 etiā occasionē & principiū rei: sed quia
 hoc nimis longū videbatur, omisimus.
 Is qui Samios fines descripsit, ætate eorū CXXXII.
 qui

- qui Herostrati discipuli primi sunt vocati, ait hirundinem albam visam. Hippo Reginus, de Locis quę res incidentes perdunt, sic scribit: Athenis, regnante Epæneto, Olympiade XXXVI, qua A-rytamas Laco stadium vicit, in Sicelia apud Palecios locum exædificatum fuisse, in quem si quis ingressus se reclinas-
 17 set, mortuus fuerit: sin obambulasset, nihil mali passum. Traditur etiam, apud Leucen insulam nulla volucris superuo-
 cxxxiv. lare posse aram Achillis. Multis locis videtur voraginum, seu quę Charonia vocantur, esse genus: vt fossa quę Cimbrica vocatur in Phrygia, Eudoxo teste:
 cxxxv. & fossa in Latmo. Sunt & quę cum Luna crescunt ac decrescunt: vt muriū iocinora, quę simul cum Luna ferunt augeri & minui: ideoq; de prodigiosis miraculis apud multos prouerbij loco
 cxxxvi. vsurpari, Murum iocinora. Idem accidere marinorum echinorum ouis. Peculiare est, quòd quiuis eorum quinque habet, æqualibus inter se interuallis dis-
 cxxxvii. sita: & circulum qui testæ ambitum circundat, vt ei æquales à centro lineæ ac-
 cidant. Ferūt etiam: circa fretum Italiae decrescere & impleri secundum Lu-
 næ in-

næ incrementa & decrementa. Hel. CXXXIX.

lanicus Lesbios narrat, Thebis Ægyptijs esse specum in vrbe, in quo trigesimo quoq; mēsum die nullus ventus fit, reliquis diebus ventosis: videriq; eum delectum aliquid inscrutabile & obseruatu difficile habere. Sicut & hoc, quod CXL.

Euripus septimo quoq; die nō reciprocatur: & formicæ nouilunio quiescunt. Delphi autem aiunt, in Parnasso certis CXLII.

quibusdam téporibus Coricium videri auri simile. Itaq; etiā Philoxenum nemo rectè repræhenderit, qui ita scripsit: 18

Parnassios Nympharum per thalamos,

Auratis insignes culminibus.

Phyllis ferunt greges quinto demum CXLII.
die potari. Prodigiousius eo est, quod CXLIII.

in Zacyntho fit. Nam quo tempore spirant Etesiæ, capri hiantes stāt versus Boream: eoq; contenti, aquam non requirunt, neq; bibunt. Conscripsit etiā CXLIV.

Callimachus Cyrenæus quendam mirabilium delectū: ex quo ea decerpemus, quæ auditione videbuntur digna. Eudoxum ait narrare, in mari Thraciæ, ad montem qui Sacer dicitur, quibusdam temporibus bitumen in superficie ferri. Et mare quod est ad Chelidonas, multis

k locis

- CXLV. locis fontes habere dulces. Theophrastus tradit, mare circa Æoli insulas, ad duorum iugerum spacium, ita feruere, ut ob
- CXLVI. æstum intrare id nemo possit. E' mari autem quod ad Delum insulam est, Carthaginensium vrinatores æs ad duas vlnas efferre: è quo ære, statuae in Phæneo ab Hercule positæ, fuerint cõfectæ. Megasthenes, rerum Indicarum scriptorem referre, arbores
- CXLVII. in mari Indico nasci. De fluminibus & fontibus Lycum ait perhibere, Camiscum fluente mari fluere: Capæum & Crimisiuum in superficie frigidos, infra calidos esse. Himeram ex vno fonte in duos scindi alueos, alterumque; fluuium salsum, alterum potabile esse. Timæum narrare, Crathin, vnum
- ¹⁹ de omnibus Italiae, crines flauos facere.
- CL. Polycritum scripsisse, fluuium qui est apud Solos, non iniuria Liparin, id est pingue, appellari: quippe ita pinguedinem corporibus illinere, ut vnctione nihil sit opus. Muabum in Pamphilia iniectam Stæben vel * in lapidem verte-
- CL. re. In regione Thracum, qui Agrij, id est feri appellantur, fluuium esse, nomine Pontum, qui lapides carbonum similes alueo deferat suo. hos lapides vri quidem, sed planè contrario modo atque; carbonem ligneos.

ligneos. quippe extingui, si flabris exsu-
 scitetur: aqua cōspersos, facilius ardere:
 odorē horū nullū reptile tolerare. Fō- CLII
 tem qui Lusis est, itidē vt eū qui Lāpsaci,
 mures in se habere, domesticorū similes.
 hęc Theopōpum narrare. Eudoxum CLIII
 porrò tradere, Ophiusam, quę est in Alo,
 impetiginem abolere. Lycū Reginum CLIV
 dicere, fontē in Sicanorū regione acetū
 ferre, quo in cibus vratur. fontem in Cy-
 stitrato, tanquam oleo fluere, quod oleū
 & in lucernis vratur, & ad tubercula sca-
 biemq; sanandā faciat, appelleturq; Cy-
 stitræū. In propinquo fontē esse, qui ab
 Arcturo vsq; ad Pleiades, nō secus quā
 alij fontes, aquā suppeditet. sed à Pleiade
 vsq; ad Arcturū, interdiu fumū efferre, &
 calidū spirare: noctu autē flāma impleri.
 Arethufam, qui Syracusis est fons (vt & CLV
 alij & Pindarus testantur) fontem habe-
 re ex Alpheo qui Elidē præterfluit. itaq;
 etiam Olympiorum diebus, cum vĕtres
 victimarum in fluuio eluuntur, aquam
 in Sicilia purā non esse, sed fimo flue-
 re. Et ait quodam tempore paterā in Al-
 pheū cōiectam, in Arethusa extitisse. idē
 narrat Timæus. Theopompū ait me- CLVI
 moriæ prodidisse, mori illicò qui fontē
 k 2 gusta-

- gustarint, qui est apud Cincropsofes
- CLVII. Thraces. Scotusæ autem fontem esse
 20 peculiarē, qui non hominū modò, sed &
 pecoris vulnera valeat sanare: lignumq;
 etiam fissum & cōfractū si iniicias, coale-
 CLVIII. scere. Fontem in Chaonia esse, cuius
 CLIX. aqua elixādo in salē mutetur. De fon-
 tibus apud Ammonem, esse ab Aristote-
 le perhibitū, eum qui Solis esse putatur,
 media nocte & media die calefcere, ma-
 nē & vesperi instar esse glaciei. alterū so-
 le descendente concrefcere, stare autem
 CLX. accedente Sole ad occasum. Ctesiam
 scribere, in Æthiopia fontem aquam ha-
 bere instar cinnabaris rubētem, quæ po-
 ta vēcordes reddat. Idem & Philo tradit,
 CLXI. Æthiopicarum rerum conditor. In In-
 dia fontem esse, in quē etiam leuissima
 quæq; coniecta subsidant: idq; plures, &
 CLXII. diuersis de aquis prodiderūt. Eudo-
 xum narrare, fontē Carthagine paruos
 habere crocodilos Ægyptiorum similes.
 CLXIII. In Athamania fanū esse Nympharum, in
 quo fons sit, cuius aquæ frigus sit ineffa-
 bile: quidquid autem superponatur, id
 calefcere: & si quis sarmenta aut aliquid
 CLXIV. tale admoueat, id inflammari. In vrbe
 Arabiae Leucothea, Amometum ait scri-
 bere

bere (qui nauigationem à Memphi ad
 fontem Ifidis expertus est) si quis vini
 cotylam infundat, potum fieri probè tē-
 peratum. De paludibus Ctesia narrare, CLXV.
 esse in India paludes, vnam quæ iniecta
 omnia demittat: sicut & quæ in Sicilia &
 Media, demto auro, ære & ferro. & si
 quid obliquum incidat, rectum eiici:
 mederi autem vitiligini albæ. aliam, in
 quâ statis diebus oleū supernatet. Ze- CLXVI.
 nophilum autem, vicinè Ioppè paludem
 non modò quoduis onus sustinere, sed
 etiam tertio quoq; anno ferre liquidum
 bitumen: quod cum sit, apud eos qui in-
 tra XXX stadium habitāt, imminui se-
 cturas æarias. Paludem Sarmatiæ, ab CLXVII.
 Heraclida scribi, esse, quam nulla super-
 uolet auis: & quæ accedat, eā fœtore ne-
 cari. Quod & apud Aorni lacum contrin-
 gere creditur, fama q; apud plurimos ob-
 tinuit. Timèus id quidem pro menda- CLXVIII.
 cio habet. pleraq; enim fortuitò fieri, quæ
 ibi euenire assolent. id autem dicit, quòd
 cum arboribus obsita sint loca quæ ei pa-
 ludi imminēt, multiq; rami & folia ven-
 ris defringantur atq; deturbentur, nihil
 videri quod ei insistat, sed manere purā.
 Eudoxum ait narrare, è lacu Zacynthio CLXIX.

- picem efferri, quamuis pisces præbeat.
 Quidquid etiam in eum iniiciatur, id in
 mari apparere, cum in medio sit IV sta-
 CLXX. diorum intercapedo. Lycum perhibe-
 re, circa paludē quæ est Mylis Siciliae, ar-
 bores nasci: in media autem ipsa aquam
 scaturire, aliam frigidam, aliam calidam.
 CLXXI. Phanium, paludem Pyracum siccitam
 CLXXII. ardere. Ascanij lacus aquam esse po-
 tui aptam: quidquid ei applicetur, id
 absq; sapone elui. sed si in ea aqua diu-
 tius relinquatur, sponte sua dissipari.
 CLXXIII. Nicagoram autorem esse, in Citto paulu-
 CLXXIV. lu exhausta terra sales inueniri. De ijs-
 dem aquis Theophrastu afferere, aquam
 Stygis esse in Phœnio, destillare ex par-
 uulo quodam saxo: eam qui petant, spō-
 gijs ligno præfixis accipere, perrumpi ea
 omnia vasa, corneis demtis. qui gustarit,
 CLXXV. mori. Apud Leontinos, Lyco referete,
 21 qui nominantur * efferuere, ita quide
 vt elixorum nihil sit calidius: fontes au-
 tem habere frigidos. si qua auis appro-
 pinquet, statim: sin homo, tertio post die
 CLXXVI. mori. Simile accidere apud Chytrinū
 * Coorum. nam & hunc vaporem exhala-
 re venenatum: & quæ imitantur, supra
 CLXXVII. modū frigida fieri. Esse apud Coos
 alium

alium quoq; riuulum, qui omnes aquæ-
ductus per quos defluxit, in lapides mu-
tarit. Id etiam Eudoxus & Callimachus
reliquerunt, quòd ea ex aqua Coi lapidib.
excisis theatrum exædificarunt: tantam vim
habet omnia in lapides conuertendi.

Eudoxum porro de puteis qui sunt My- CLXXVIII.

thopoli, scribere, simile eos cum Nilo ali-
quid habere. æstate enim ultra labra im-
pleri: hyeme ita deficere, uttingere quoq;
non sit facile. Item de aquula in Creta, CLXXIX.

super qua sedentes, dum pluit, sicci per-
manent. Traditumq; esse Cretensibus,

ea aqua lotam fuisse Europam, postquam
cum Ioue concubuit. Apud Lyncestas, CLXXX.

Theopompo autore, aquam esse quandam
acidam, quam qui biberint, non secus quam
poto vino alterentur. eiusque rei mul-
tos esse testes. Cretiam tradere, ex CLXXI.

Armenijs petris aquam excidere, quæ
simul pisces nigros eijciat, gustataque
interficiat. De igne Cretiam ait nar- CLXXXII.

rare, apud Phaselitas in Chimæra mon-
te ignem esse qui perennis nominetur.
qui ignis in aquam coniectus, me-
lius ardeat: si onus aliquis iniiciat,
extingui. Similiter videtur in sa- CLXXXIII.

le euenire. Nam nobis Siculus hospes

- falem dono dedit, qui in igne colliqua-
 CLXXXIV. batur, in aqua exiliēbat. De lapidibus
 eūdem tradere, apud Bottiæos in Thra-
 cia lapidem nasci, qui Solis appulsu
 ignem exhalet. Is autem vt præbeat, co-
 * gnoscens carbonum colorem permanē-
 tes absq; interitu. & si quis exstinguat, rur-
 sus conati sunt eandem efficacitatē præ-
 CLXXXV. stare. De his Acāthise Aristotelē dicere
 inuentum fuisse, varijs distinctum colo-
 ribus apud Erythenam, ex quo pleetra
 fiant. ac Timon citharædus habuit, mul-
 tisq; ostendit, dicens, se eo à magistro
 suo Artocle donatū. Esse autem durū e-
 CLXXXVI. ius in vsu contactum. Theopópum ait
 scribere, in Thesprotia carbones è terra
 CLXXXVII. effodi, qui possint cremari. Phaniam
 perhibere, in quibusdam Lesbi locis, &
 * apud Neandridas, glebas ad oculorum
 curationem conducere: inq; aquā con-
 iectas neq; subsidere, neq; dissolui. Sub
 hoc genus referri possint etiam lateres
 CXXXIIX. apud Tanā, qui dicuntur innatare. De
 Cois, Lycū narrare, in Diomedea in sula
 erodios à Medis, si quis ad ea loca perue-
 niat, nō modò tangi se pati, sed & in gre-
 mium deuolare, & blādè adulari. & per-
 hibere indigenas, socios Diomedis in eā
 auem

auē fuisse transformatos. Theopōpū ^{CLXXXIX.}
 memoriæ prodidisse, Venetos, qui ad A-
 driam incolunt, circa tempus sationis
 dona graculis mittere, nimirum liba &
 pastam. ea qui ferant, vbi proposuerunt
 graculis, discedere. auium autem multi-
 dinem manere in finibus regionis colle-
 ctam: duas autem vel tres aduolare, ac
 explorata re rursus auolare, veluti
 legatos quosdam aut explo-
 ratores. Si igitur vult *

Reliqua desiderabantur.

k s